

פיתוח ההיפרטקסט

באוגוסט 1987 הכריזה אפל על שילוב ה-Hypercard במחשבי המקינטוש. הדבר סיפק את החומרה והתוכנה שהובילו ליכולת שאנו מכירים אותה היום כנפוצה - ההיפרמדיה. ההיפרקארד אפשר את ההיפרטקסט - חיבור של מסמכים זה לזה בדרך שהשתמש מעוניין בהם ובצורה קלה. כך נוצרו להם תוכנות הלימוד הראשונות - וויאג'ר. המערכת גם תמכה בגרפיקה ובווידיאו, והשתלבה יפה עם המצאה אחרת - נגן הלייזר דיסק (CD).

1990 - חברת EMC מציגה את סימטריקס, מערכת אחסון הנתונים פרי פיתוחו של משה ינאי. מערכות אחסון הן היום must בארגונים גדולים. הסימטריקס מהווה את הבסיס ל-SAN במרכזי מידע גדולים רבים.

1991 - 450 ספרים על תקליטור אחד

בשנת 1991 התרחשו שני אירועים מסחריים גדולים שהגבירו את הכוח של מערכות האחסון בתקליטורים ומנוע חיפוש מבוסס מחשב, שהביאו את התכונות הללו מהמעבדה לבית המשתמש. חברת World Library Incorporated יצרה דיסק אחד שבו 450 ספרים קלאסיים ומסמכים היסטוריים הניתנים לחיפוש (מאוחר יותר גדל המספר ל-953). הדבר הדגים את יכולת תקליטורי ה-CD-ROM לקחת את הטקסט מכמה מדפי ספרים ולדחוס אותם לפיסה עגולה של פלסטיק.

המוצר השני היה הגרסה האלקטרונית של אנציקלופדיית גרוליר, שהכילה גם תמונות, בנוסף לטקסט. שני המוצרים שווקו במקור באמצעות Bureau of Electronic Publishing - מפעל של תקליטורים. רבים ראו בכך את הדרך האולטימטיבית לאחסן ולאחזר מידע. הם לא היו צריכים לחכות זמן רב לפיתוח עולם המולטימדיה העשיר. אף כי שני הכותרים נמכרו בתחילה תמורת כמה מאות דולרים, עד 1994 ניתן היה להשיגם בשוקי שפשישים תמורת דולר או שניים. התפתחויות טכנולוגיות הופיעו מהר כל כך בתחום זה, עד שהן מחשב ה-PC בתקן מולטימדיה והן המקינטוש הכילו מערכות מולטימדיה שהפכו את שני המוצרים מיושנים בתוך שנים ספורות.

קיצור תולדות האינטרנט

ב-1991 הוצג פאוור פי.סי לראשונה כשיתוף פעולה בין מוטורולה, אפל ויבמ, לשימוש במחשבי פאוור מקינטוש, שבב ה-RISC המסחרי הראשון. אותה שנה היתה שנת זינוק לרשת האינטרנט, אם כי היא לא נקראה כך. אז הומצא ה-World-Wide Web בדי טים ברנס-לי, בסיוע מרוברט קאילו, שניהם עבדו אז ב-CERN. ברנס-לי חש צורך בקישור סטנדרטי בין מערכות מידע שכל אחד מהם נמצא במחשב אחר בטכנולוגיות שונות. הפתרון היה פשוט כל כך ועבד הן על מסופים טיפשיים והן על המחשבים

האישיים הגרפיים המשוכללים ביותר של אותה תקופה. המשתמש קיבל דפים ויכול היה לגשת אליהם באמצעות הדפדפן.

בשנת 1993 השימוש ברשת, שקודם הייתה רק בשימוש אקדמי וביטחוני, זינק פלאים בשל קלות השימוש. אנשים החלו לכתוב את הרשת הזאת "אוטוסטרדת המידע" (מישהו עוד זוכר את הכינוי הזה?)

המונח אינטרנט נולד ב-24 באוקטובר 1995 בידי ה-NFC (רשות התקשורת האמריקנית). ההגדרה פותחה בייעוץ עם חברות המחשבים ועם קהילות הקניין הרוחני. מועצת ה-NFC הסכימה כי המילה אינטרנט תגדיר: "מערכת מידע גלובלית ש(1) מקושרת לוגית יחדיו באמצעות מרחב כתובות גלובלי ייחודי המבוסס על פרוטוקול האינטרנט (IP) או הרחבותיו. (2) מסוגל לתמוך בתקשור תוך שימוש בפרוטוקול התעבורה או פרוטוקול האינטרנט (TCP/IP), ו/או פרוטוקולים תואמי IP; ו-(3) יספק, ישתמש או ייצור גישה, בין אם ציבורית ובין אם פרטית על כל שכבות התקשורת והתשתית הרלוונטית".

באותה שנה גדלה קיבולת כונני התקליטורים עד כי כמה דיסקים הצליחו לאחסן את כל הידע והזיכרון שצובר אדם במהלך חייו.

1999 - באג 2000

כאשר המחשבים נבנו לראשונה,

בשנות ה-80, ככל

שה-IT הארגוני השתכלל,

היה צורך לשפר את

אחד המוצרים הבסיסיים

ביותר המאפשר זאת -

בסיס הנתונים. החברה

שהצליחה לשרוד את כל

התהפוכות היא ענקית

בסיסי הנתונים אורקל

